

نقش‌های جدی را نیز به منتقدین سینمایی اثبات کرد.

● حالا او اثبات شده بود و دیگر باید از بی‌محابا انتخاب کردن بیشتر از قبل دوری می‌کرد و همین شد که از سال ۹۴ به بعد در همه پیشنهادات سینمایی فراوانی قرار گرفته بود که از یک‌سوکار او را برای انتخاب فیلم مناسب دشوارتر می‌کرد و از سوی دیگر فضایی را برای افتادن به دام نقش‌های کلیشه‌ای و نخ‌نما فراهم می‌ساخت. عزتی اما چند انتخاب داشت که هوشمندی قبلی خود را زیر سوال برد اما به نظر می‌رسد پیشنهادات وسوسه‌کننده مالی بوده که او را در معرض این انتخاب‌ها قرار داد و احتمالاً با توجیه مالی به آن‌ها پاسخ مثبت داده است. هر چند که یکی از آن فیلم‌ها از پرفروش‌ترین فیلم‌های تاریخ معاصر سینمای ایران است؛ «هزار پا» که خیلی از منتقدان آن را هجو و بازی عزتی را گونه‌ای از لوده‌بازی و هزل دانستند. همان‌طور که «زاپاس» به کارگردانی برزونیک‌نژاد و «پارادایس» به کارگردانی علی عطشانی به مذاق مخاطب جدی‌ترین بازیگر خوش نیامد و توفیقی هم در گیشه برخلاف آن دو فیلم به دست نیاورد. مشابه اتفاق «هزار پا» برای «آینه‌بغل» هم در گیشه افتاد و این باعث شد تصور اینکه جواد عزتی یک بازیگر پولساز است، جایفتند و سیل پیشنهادات به سمت او روانه شود. حضور عزتی در فیلم «آینه بگل» که در سه روز اول اکران با فروش یک میلیاردی و دو بیست میلیون تومانی رکورد فیلم‌های «فروشنده» و «ساعت پنج عصر» را شکست، در کنار بازی او در فیلم «اکسیدان» جواد عزتی را به پرفروش‌ترین بازیگر سینمای ایران تبدیل کرد.

● توفیقی که این بازیگر به خود و به کارنامه گیشه‌پسندش داد، موجب تثبیت دوباره او در ذهن فیلمسازهای جدی و مهم سینمای ایران شد؛ تا جایی که محمدحسین مهدویان به او اعتماد کرد و دو نقش بسیار درخشان در «لاتاری» و «ماجرای نیمروز» را به او بخشید و همین‌طور بهرام توکلی با «تنگه ابوقریب» به او اعتماد کرد و عزتی به زحمت لوگوی کم‌دین پرفروش را از پیشانی‌اش جدا کرد.

● در اصل او حالا از تیپ به شخصیت رسیده و از آن بالاتر اینکه می‌تواند با نگاهش احساسات و خصوصیات فرامتنی شخصیت‌ها را به مخاطب القا کرده و مخاطب را با داستان فیلم درگیر کند؛ یعنی ترغیب مخاطب به همذات‌پنداری با کاراکتری که شاید قربایت چندانی با زمینه ذهنی یا ادراکی‌اش نداشته باشد.

● جواد عزتی در دو سال گذشته نیز با حضور در هشت فیلم سینمایی ضمن کسب عنوان پرفروش‌ترین بازیگر سینمای ایران، به رکورد پرکارترین هم‌دست یافته که در نوع خود جالب توجه است. اما نکته قابل تامل، گزینشگری هوشمندانه‌تر این بازیگر در انتخاب نقش‌هاست که بلوغ فکری عزتی را در این مقطع زمانی نشان می‌دهد.

داشته، اما با شکل‌گیری مثلث کارگردانی، نویسندگی و بازی درخشان جواد عزتی، تیپ تأثیرگذار و محبوب «باباتی» خلق می‌شود که به جرات می‌توان گفت سرنوشت هنری عزتی را در ادامه فعالیت هنری‌اش تحت تأثیر قرار داد.

● در این دوره زمانی، جواد عزتی در لبه پرتگاه عبور از یک تیپ موفق برای درک و تجربه نقش‌های متفاوت و سقوط در تیپ خلق شده باباتی قرار گرفته بود، اما با هوشمندی و جسارت بالایی که در انتخاب نقش‌های متفاوت داشت، از سال ۸۹ تا ۹۱ هم‌زمان با تولید و پخش سریال «قهوه تلخ» حضور در پنج فیلم سینمایی را در ژانرهای گوناگون تجربه کرد و با بازی در نمایش «قاتل بی‌رحم؛ هسه کارلسون» به کارگردانی مسعود رایگان در تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه رفت. در واقع، عزتی با این تجربیات گوناگون، برخلاف برخی بازیگران که پس از ایفای یک نقش خوب برای مدتی منزوی می‌شوند، خود را در مدیوم‌ها و ژانرهای گوناگون به محک آزمون گذاشت. او می‌خواست اثبات کند که «بازیگر» است و این از هر چیزی برای او مهم‌تر بود چرا که وقتی به کارنامه‌اش نگاه می‌کنیم، متوجه این بلندپروازی عمدانه در انتخاب نقش‌های متفاوت می‌شویم که در به هم زدن تصویری ثابت از توانایی‌هایش بسیار کارآمد بود.

● سال‌های ۹۲ و ۹۳ نیز با انتخاب‌های نسبتاً خوبی برای جواد عزتی در تئاتر، تلویزیون و سینما همراه شد. حضور موفق او در نمایش «پسران آفتاب» به کارگردانی سیامک صفری که در سالن اصلی تئاتر شهر روی صحنه رفت و نمایش «شایعات» به کارگردانی رحمان سیفی آزاد که در ایرانشهر با استقبال مخاطبین تئاتر مواجه شد، او را در میان اهالی روشنفکر تئاتر هم با پذیرش روبه‌رو کرد. عزتی با جرأت و جسارت در آن سال‌ها دست به انتخاب زد و سختی دو تئاتر با دو کاراکتر و تیپ بسیار متفاوت را به جان خرید تا خودش را به اهالی سخت‌گیر آن مدیوم هم بقبولاند. او می‌دانست که نظر شاخص‌های این طیف در کستینگ فیلم‌های مهم سینمای ایران نقش بسزایی دارد و حضور در کارهای تئاتری-سینمایی او را به هدف بزرگ‌ترش نزدیک می‌کند.

● از هوشمندی‌های این بازیگر شاید بتوان به از دست ندادن مخاطبان عام که بیننده تلویزیون هستند، اشاره کرد. او با هدف دیده شدن و شهرت، دو مجموعه «دودکش» و «در دسرهای عظیم» را انتخاب کرد که مناسبیتی بودند و در پیک پر بیننده‌ترین زمان‌های کنداکتوری شبکه‌های خود پخش شدند و عزتی آن چیزی را که می‌خواست، از آن‌ها به دست آورد. کمالینکه او با بازی در فصل دوم «در دسرهای عظیم»، نامزدی بهترین بازیگر مرد برای فیلم‌های کم‌دی را در جشن حافظ سال ۹۴ برای خود به ارمغان آورد و نهایتاً، ایفای نقش در فیلم سینمایی «شمار ۱۴۳» به کارگردانی نرگس آبیار، توانایی عزتی در ایفای

نکته قابل تاملی که در ارتباط با جواد عزتی نباید از نظر دور داشت، جدیت و پشت کار او در تجربه کردن مدیوم‌های مختلف برای بارور کردن هنر خود است. او از معدود بازیگرانی است که هرگز تئاتر، تلویزیون و سینما را فدای یکدیگر نکرده است

● البته در میان آثار طنزی که جواد عزتی در دهه هشتاد در آن‌ها نقش آفرینی کرد، به آثاری مثل «قصه‌های شبانه»، «من یک مستاجر»، «قرارگاه مسکونی» و... نیز می‌توان اشاره کرد که وجه خیره‌کننده‌ای در کارنامه کاری او نداشتند. اما این پایان کار نبود و عزتی هم بنا داشت خود را محدود به یک ژانر و گونه خاص کند و به گفته خودش آمده بود تا تجربیات متفاوتی را در بازیگری پشت سر بگذارد و کدام پیشنهاد بهتر از حضور در سریال «مثل هیچکس»، ساخته عبدالحسین برزیده که سریالی خانوادگی به شمار می‌رفت و این امکان را به جواد عزتی می‌داد تا در کنار بازیگرانی مثل پرویز پورحسینی، پروانه معصومی و حسین یاری به تجربیات بازیگری خود بیفزاید و البته خود را هم نشان دهد. در واقع، او پس از نقش آفرینی در این سریال نشان داد توانایی ایفای نقش‌های متفاوت را دارد، چرا که این از اولین بارهایی بود که دیگر عزتی بنا نبود کم‌دین باشد بلکه می‌خواست قدرت خود را در یک درام خانوادگی به منصفه ظهور برساند.

● بعد از آن با حضور نسبتاً کوتاه اما تأثیرگذار خود در فیلم سینمایی «طلا و مس» به کارگردانی همایون اسعدیان، بر این حقیقت صحنه گذاشت که توانایی بالایی در پرورش یک کاراکتر دارای ابعاد و پیچیدگی دارد.

● اما نکته قابل تاملی که در ارتباط با جواد عزتی نباید از نظر دور داشت، جدیت و پشت کار او در تجربه کردن مدیوم‌های مختلف برای بارور کردن هنر خود است. او از معدود بازیگرانی است که هرگز تئاتر، تلویزیون و سینما را فدای یکدیگر نکرده و هر زمانی که با قصه و فضای ذهنی کارگردان فیلم، سریال یا نمایشی مانوس بوده، نقشش را پذیرفته و با این ادراک هوشمندانه به موفقیت‌های فراوانی نیز دست یافته است.

● جواد عزتی در مسیر کشف و شهود هنری‌اش در پایان دهه هشتاد و در آستانه سی‌سالگی به «قهوه تلخ» مهران مدیری رسید؛ نقطه‌ای که در آن یک بازیگر جوان باید نقش پیرمردی بتواند را بازی می‌کرد که در نگاه اول پتانسیل تبدیل شدن به یک تیپ کلیشه‌ای و تهوع آور را

